

Meggy

van Oudenhoven

Column

• Het zou verboden moeten worden,

Als u mocht denken dat we het hier nu gaan hebben over een bekend dropmerk, ga ik u teleurstellen. Nee, ik wil graag het een en ander kwijt over de kledingkeuze van mannen van boven de veertig, die op vakantie zijn. Maar eerst even wil ik mijn hart luchten over het weer in de afgelopen weken.

Het is zomer, althans volgens de kalender. Ik vermoedde al dat de zomer van 2011 teveel voorschotjes in het voorjaar had genomen en dat nu het meeste al opgesnoept zou zijn aan warmte en zonneschijn. Helaas bleek het maar al te waar. Wat ik vervelend vind aan dit soort van zomers is het gegeven, dat die mensen die het hele jaar hebben uitgekeken naar een weekje kamperen in Zeeland met een simpele tent, zo van een koude kermis thuiskomen. Ik zie het al helemaal voor me, een alleenstaande moeder met een stel kinderen, kamperend in een eenvoudige tent met een eveneens eenvoudig budget. Dagen met veel regen komen en gaan. Alles wordt klam in de tent, met daarnaast drenzende kinderen omdat ze niet op het strand kunnen spelen of in de zee mogen zwemmen. Alle schoenen nat, kleding onder de modder en ga zomaar door. De moeder die al dagen probeert de goede moed erin te houden, maar uiteindelijk haar ouders

op moet bellen om te vragen het gezin te komen ophalen in Zeeland.

Maar wie weet komt het nog helemaal goed in de weken die ons nog resten in deze zomer. Maar dan... komen ze weer te voorschijn. De mannen, veertig jaar en ouder met de korte broeken en als het een beetje tegen zit hebben ze ook nog sandalen en (witte) sokken aan hun voeten. Helemaal erg vind ik het als ze met hun vaak te dikke buiken ook nog een hemdje dragen. Ondanks het feit dat we ieder het zijne moeten gunnen, zou het verboden moeten worden; deze kledinggewoonten. Het is niet mooi, sterker nog het is gewoon gênant en ik begrijp niet dat daar niet vaker openlijk over gesproken zou mogen worden. Vandaar dat ik bij dezen maar eens de stoute schoenen aantrek. Ik ben iemand die vaak heeft samengewerkt met mannen. Zoals bijvoorbeeld als docent in het voortgezet onderwijs. Als het een beetje ging zomeren, gebeurde het zomaar ineens dat binnen de kortste keren de een na de andere docent in zogenaamde in zomerklleding op school verscheen. Dat wil zeggen heren in shorts en op blote voeten in slippers, in hemdjes en dergelijke. Voor mij veranderde die relatie dan toch enigszins met zo'n collega, want mijn grootmoeder zei het altijd al 'kleren maken de man'. Mijn vriendinnen en andere vrouwen zien met mij het liefste mannen met kleren aan en als het even kan; elegante kleding. Ook op vakantie. Bloot is goed voor op het strand, nergens anders. Nu ik hier al een poos op het eiland woon, lijd ik soms wat af als ik op een terrasje zit met een koel glas rosébier en de een na de andere wat oudere man slentert voorbij in korte broek of aanverwante kleding. Waar zijn toch de tijden gebleven dat vrouwen gekleed in gezellige zomerjurken, een leuke tas

in de ene arm en een goed geklede man aan de andere arm flaneerden door de straten? Zoals Jacques Brel al jaren geleden zo fraai bezong in het lied 'mijn vlakke land'. Wij, vrouwen, blijven hoop koesteren en kijken uit naar de dag dat dit nog eens gaat gebeuren. Nu de mannen nog. •

Volgende week:
Eva Kuit